

Во святѣи и великіи четвертокѣ, на аѣтѣргин.

Ѧ МѢТѢВѢ.

ЗѢ. рѢ.

ещѣ Господь своимъ оученикомъ: Вѣсте, ѡкѡ по двою дню пасха вѣдетъ, и ѡдинъ человѣческій преданъ вѣдетъ на пропѣтіе. Тогда соврашася архіерее, и книжницы, и старцы людстѣи во дворѣ архіереевъ, глаголемаго Каіафы. И совѣщааша, да Исуса лѣстїю ѡмѣтъ, и оубіютъ, глаголахъ же: но не въ праздникѣ, да не мова вѣдетъ въ людехъ. Исусъ же бывшъ въ Вифанїи въ домѣ Ѳимона прокаженнаго, пристѣпн къ немѣ жена исткалаицѣ мѣра ѡмѣши многоцѣннаго, и возлеаше на главѣ егѡ, возлежащѣ. Видѣше же оученицы егѡ, негодоваша, глаголюще: чѣмъ ради гивеа сѣа вѣсть; Можаше бо сѣ мѣро продано вѣти на мнозѣ, и дѣтиса нищымъ. Разумѣвъ же Исусъ, рече ѡмъ: что тѣбѣ даете жинѣ; дѣло бо добро содѣла ѡ мнѣ. Всегда во нищымъ ѡмате съ собою: менѣ же не всегда ѡмате. Возлеавши бо сѣа мѣро сѣа на тѣло мое, на погрѣбѣніе мѣа сотвори. ѡминъ глаголю вамъ: ѡдѣже ѡще проповѣдано вѣдетъ евѣнгеліе сѣе во всѣмъ мѣрѣ, речѣтсѣ и ѣже сотвори сѣа, въ пѣматѣ еѣ. Тогда шѣдъ единъ ѡ ѡвоунадесяте, глаголемый Іуда Искариѡтскій, ко архіереемъ, рече: что ми хѡщете дѣти, и ѡзъ вамъ предѣмъ егѡ; ѡнъ же поставиша емѣ тридесать сѣбренникъ. И ѡтолъ ѡскаше подобна врѣмене, да егѡ предѣтѣ. Въ первыи же дѣнь ѡпрѣсночный пристѣпнша оученицы Исусови, глаголюще емѣ: гдѣ хѡщѣши, оуготоваемъ тѣи ѣсти пасхѣ; ѡнъ же рече: ѡдѣте во градъ ко ѡнцѣ, и рцѣте емѣ: Оучитель глаголетъ: врѣмѣа моѣа вѣнзѣ естъ, оу тѣбѣ сотворю пасхѣ со оученики мои. И сотвориша оученицы, ѡкоже повелѣ ѡмъ Исусъ: и оуготоваша пасхѣ. Вѣчерѣ же вѣвшъ, возлеаше со ѡвѣмънадесяте оученикомъ. Вѣдши Исусъ, ѡкѡ всѣа дадѣ емѣ Ѳтецъ въ рѣцѣ, и ѡкѡ ѡ Бѡга ѡзидѣ, и къ Бѡгѣ градѣтѣ. Воставъ съ вѣчери, и положи ризы, и прѣемъ лѣнтїонъ, препѡсѣа. Потѡмъ же вѣлѣа водѣ во оумывальницѣ, и начѣтъ оумывѣти нѡги оученикомъ, и ѡтирати лѣнтїемъ, ѡмже вѣ препѡсанъ. Прїидѣ же къ Ѳимѡнѣ Петрѣ, и глагола емѣ тѡи: Гѡсподи, тѣи ѡи мой оумѣиши нѡзѣ; ѡвѣща Исусъ, и рече емѣ: ѣже ѡзъ творю, тѣи не вѣси нынѣ, разумѣши же по сѣхъ. Глагола емѣ Петрѣ: не оумѣиши нѡгъ моѣю во вѣки. ѡвѣща емѣ Исусъ: ѡще не оумѣю тѣбѣ, не ѡмѣи части со мною. Глагола емѣ Ѳимѡнъ Петрѣ: Гѡсподи, не нѡзѣ мой тѡкмѣ, но и рѣцѣ, и главѣ. Глагола емѣ Исусъ, ѡзмовѣнный не трѣвѣтѣ, тѡкмѣ нѡзѣ оумѣити, естъ бо всѣхъ чїстѣ: и вѣи чїсти естѣ, но не всѣи. Вѣдаше во предающаго егѡ, сѣгѡ ради рече: ѡкѡ не всѣи чїсти естѣ. ѡгда же оумѣи нѡги ѡхъ, прїѣтъ ризы своѣи возлѣгъ пакн, рече ѡмъ: вѣсте ли, что сотворихъ вамъ; Вѣи глашѣете мѣа Оучитѣа и Гѡспода: и добрѣ глаголете, есмь во. ѡще оувѣи ѡзъ оумѣихъ вѣши нѡзѣ, Господь и Оучитѣа: и вѣи дѡбѣжн естѣ дрѣгѣдрѣгѣ оумывѣти нѡзѣ. ѡбразъ во дѣхъ вамъ, да ѡкоже ѡзъ сотворихъ вамъ, и вѣи творїте. ѡминъ ѡминъ глаголю вамъ:

Глѣ. ѣс.

сѣ. ѡ.

Іѡанна

Глѣ. гї.

сѣ. г.